

En anden ting er, at når man taler om de ting, må man sige, at i den dagsorden, som bl.a. Socialdemokratiet har været medforslagsstiller til, vil vi præcisere, at vi ikke vil have stalde eller marker fyldt med ens dyr, kopidyr. Det er det, vi vil præcisere, for det finder vi er væsentligt. Det er klart, at der må være en stillingtagen i et eller andet omfang, og det er den stillingtagen, vi ønsker at markere.

(Kort bemærkning).

Grethe Rostbøll (KF):

Det er jo heldigvis sådan, at vi er enige på det afgørende punkt, der hedder husdyrproduktion. Det er en lettelse for de videre forhandlinger. Forskellen består, så vidt jeg kan se, i, at fru Helen Beim argumenterer for, at vi må sige stop nu, og så må vi se, hvad vi bliver enige om senere, når vi har en bedre analyse; hvorimod vi siger om det, der virkelig gælder, nemlig den videnskabelige forskning, som den foregår nu: Vi vil godt have en analyse, men vi har tillid til, at de forskere, der arbejder i dag, varetager deres arbejde efter godkendte principper. Vi mener ikke, man behøver at være så restriktive i dag. Vi kan rigeligt vente, til regeringen til efteråret har lavet en analyse på præcis det felt.

Steen Gade (SF):

En af de største udfordringer til det politiske system i disse år er, hvordan vi skal forholde os til den række etiske og moralske spørgsmål, der følger i kølvandet på den teknologiske udvikling, specielt den bioteknologiske udvikling.

Hvis man ser tilbage på dette års debatter i Folketinget, kan man virkelig se, hvordan det presser på, og vel også se, at med den måde, vi anskuer politik på, er vi på mange områder ikke helt klar til at håndtere de sager. Man kan sige, at den politiske bredden-ud på området har taget de første, famlende skridt.

SF har været aktiv på området, og det er vel på grund af SF's indsats, at vi – som vel nok det første land i verden – fik en lovgivning om genteknologi, og her vil jeg sige til fru Grethe Rostbøll, at det skyldtes rent faktisk, at vi var nogle etiske strammere. Ellers havde der ikke været noget land, der var startet på det område, og vi ville heller ikke have påvirket EU-udviklingen på dette punkt så meget, som vi rent faktisk har gjort.

Når vi har den tradition i SF, er det også klart, at der har været store diskussioner i SF om de områder, også i SF's folketingsgruppe. I SF er

der generelt enighed om, at der ud fra en ganske restriktiv grundholdning skal skabes love og regler for hele dette område, og at de regler skal angive spillerummet for den frie forskning.

Man skal ikke tro, man skal ikke bilde hinanden ind, at det er let at afgrænse det spillerum og tage den politiske beslutning, og jeg vil godt sige her, at det er min klare opfattelse, at man ikke kan afstikke fuldt logiske grænser. Hvis man tror, at logikken alene kan styre det, går man galt i byen, og det vil sige, at vi skal som politikere sætte grænserne, for hvis vi ikke gjorde det, svigtede vi vores opgave, selv om opgaven altså er vanskelig.

Vi skal have mod til at tilkendegive, at det kan godt være, vi om et eller to år mener noget andet med hensyn til, hvor grænsen skal ligge; og det er sådan set mit hovedbudskab: Vi skal ud fra en restriktiv tankegang sætte en restriktiv grænse og samtidig tilkendegive, at fortsat samtale og diskussion og ny viden måske kan føre til, at vi sætter grænsen et andet sted på et andet tidspunkt.

Jeg skal sige, at i SF's folketingsgruppe er der flere synspunkter i denne sag. SF som sådan står bag den dagsorden, som er fremsat af fru Sonja Mikkelsen; men der er medlemmer af SF's gruppe, som er enige i den ene hovedlinje i Det Ethiske Råds anbefaling, som mente, vi skulle skride til et totalt forbud, og som det fremgår, er der to af vore medlemmer, som vil støtte den dagsorden, hr. Kjeld Rahbæk Møller er medforslagsstiller til.

Det, der har været og er det punkt, der er uenighed om i diskussionen – og nu ser jeg bort fra det, der er sagt i talerne i dag, og tænker kun på selve dagsorderne – er jo, hvor grænsen skal være med hensyn til voksenkloning. For det første lægger vi vægt på, at voksenkloning kræver en særlig stillingtagen. Jeg hørte, at fru Grethe Rostbøll mente, at voksenkloning ikke kræver en særlig stillingtagen, men det er vores synspunkt, at voksenkloning kræver en særlig stillingtagen, og at der her skal sættes ganske restriktive rammer. Som jeg sagde: Lad være med at bruge logikken her! Accepter, at det er os som politikere, der skal tage stilling til det og lægge snittet dér, hvor vi synes, det er rigtigt.

For det andet skal jeg sige, at hverken jeg selv eller det store flertal i SF's gruppe ønsker, at klonede dyr skal være forskningsobjekter, og jeg synes, det var lidt forkert, at fru Grethe Rostbøll kom til at sige, at hun ikke kunne forestille sig, at medicinalindustrien kunne bruge dem. Det er